

یادمان بیستمین سالگرد قتل عام ۱۳۷۷

در ها نو فر ۷ و ۸ دسامبر ۲۰۱۸

یادمان بیستمین سالگرد قتل های سیاسی پاییز ۱۳۷۷

آلمان - ها نو فر ۷ و ۸ دسامبر ۲۰۱۸

“هر فردی حق آزادی عقیده و بیان دارد و این حق مستلزم آن است که کسی از داشتن عقاید خود بیم و نگرانی نداشته باشد.” (ماده ی ۱۹ اعلامیه حقوق بشر)

بیست سال از قتل های سیاسی پاییز ۷۷ می گذرد. در آن برهه ی زمانی، پیروز دوانی، فعال سیاسی و مؤسس بولتن پژوهشی «پیام امروز»، حمید حاجی زاده، شاعر و منتقد حکومت به همراه پسر ۹ ساله اش کارون، داریوش فروهر و پروانه اسکندری از چهره های سیاسی دگراندیش، مجید شریف، عضو هیئت تحریریه ی «ایران فردا»، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده از اعضای فعال و مؤثر دوره ی سوم کانون نویسندگان، به گونه ای زنجیره ای و فجیع ترور می شوند.

قتل های سیاسی پاییز ۷۷ به دنبال سلسله ترورهای سیستماتیک بودند که جمهوری اسلامی از آغاز روی کار آمدن، بنا بر ماهیت فرهنگی - واپس گرایانه اش در داخل و خارج از ایران، برنامه ریزی و به مرحله ی اجرا درمی آورد. از آن جمله می توان به ترور دکتر کاظم سامی، دکتر تفضلی، احمد میرعلایی، غفار حسینی، ابراهیم زال زاده، عبدالرحمان قاسملو، صادق شرفکندی، نوری دهکردی و بسیاری دیگر اشاره کرد که حکومت به موازات اعدام های رسمی هزاران فعال سیاسی و اجتماعی در زندان های مخوف خود، پی در پی طراحی و به موقع اجرا می نهاد. این ترورها با هدف سرکوب و حذف فیزیکی انسان های دگراندیشی صورت می گرفت که مروج و پیش برنده ی اندیشه های بالنده، مستقل و منتقد حکومت بوده، توده ها را به تفکر پرسشگر و انتقادی در برابر فرهنگ سرکوب، سانسور و بردگی وا می داشتند.

این قتل های سیاسی، انفجاری اجتماعی و سیاسی را در ایران و در

جامعه‌ی بین‌المللی دامن زد. موج اعتراضات خانواده‌های این عزیزان و خبر سوگواری آن‌ها که با اعتراضات گسترده‌ی مردم همراه شد، به طور گسترده از طریق رسانه‌های داخلی و خارجی بازتاب یافت.

موج این اعتراضات مردمی، جمهوری اسلامی را برای نخستین‌بار وادار ساخت که پاسخی هرچند ناروشن و مغشوش نسبت به ترورهای سیستماتیک خود بدهد. به همین سبب، پاییز ۱۳۷۷ را می‌توان نقطه‌ی عطفی در اعتراضات مردمی نسبت به کشتار دگر اندیشان دانست.

اگر چه موج این اعتراضات گسترده بود ولی روند پیگیری ترورها، آن گونه که انتظار میرفت به سرانجامی نرسید. پرونده‌ی آن مُثله شد، یکی از مهره‌های کلیدی و برنامه‌ریز قتل‌ها در زندان به قتل رسید، وکیل خانواده‌ها روانه‌ی زندان گردید و دادگاهی پشت درهای بسته و بی‌حضور خانواده‌ها و وکلایشان تشکیل شد. جمهوری اسلامی سعی کرد بار دیگر با تحریف تاریخ، این ترورهای سیاسی را مشمول مرور زمان کند تا برای همیشه از حافظه‌ی تاریخی مردم ایران محو شود. اما پیگیری و دادخواهی خانواده‌های این عزیزان، نیز برپایی مراسم گسترده‌ی یادمان قربانیان در داخل و خارج کشور، نگذاشت که این واقعه‌ی مهم تاریخی مشمول مرور زمان شود و نقشه‌ی حاکمان جمهوری اسلامی را برای محو این جنایت، نقش برآب نمود.

بیستمین یادمان این عزیزان، مجالی است برای بازخوانی و تأمل در فاجعه‌ی قتل‌های سیاسی و سیستماتیک در ایران. گرچه پاسخ به دادخواهی خانواده‌ها ناتمام ماند، اما تلاش پی‌گیر آن‌ها، وکلا و یاران متعهدشان در افشای این جنایات، نشان داد که پرونده‌ی این ترورها در برابر آگاهی جمعی مردم ایران همواره باز است.

در بیستمین سالگرد آن جنایات سیاسی حکومتی، گرده‌م خواهیم آمد تا یاد عزیزانی را پاس بداریم که در مقابل حکومت سرکوب و خفقان ایستادند و جان بر سرآرمان‌های خویش نهادند.

- بیستمین یادمان، مروری است برآن بیداد و تلاش خستگی‌ناپذیر خانواده‌های این عزیزان و همدلان آنان برای دادخواهی. این دادخواهی چیزی نخواهد بود جز محاکمه‌ی جمهوری اسلامی در دادگاهی مستقل، بی‌طرف و علنی با هدف روشن شدن ابعاد جنایات و در نهایت، مجازات حاکمان جمهوری اسلامی به جرم جنایت علیه بشریت! به امید آن روز!

برگزارکنندگان بیستمین یادمان:

کانون کنشگران دمکرات و سوسیالیست-هانونفر

خانواده پوینده

مراسم بیستمین یادمان: سخنرانی خانواده‌های این عزیزان و منیره
برادران

گشایش نمایشگاه نقاشی، نمایش فیلم و موزیک با همراهی گلرخ
جهاگیری

زمان: ۷ و ۸ دسامبر ۲۰۱۸

مکان: خانه کارگاه: Zur Bettfedernfabrik 1, 30451 Hannover